

Mijn fietsreis naar Rome in 2013

door Henk Boer

Week 3, de week van de vermoeidheid en warmte

We staan nu aan het meer van Bolsena, een heel groot oud kratermeer. Gisteren stonden we in een dennen- en sparrenbos op de flanken van de vulkaan Amiata en vandaag fietsten we langs het dorpje Sorena (citta di tufo, ofwel stad van de tufsteen). We zitten dus in een behoorlijk oud-vulkanisch gebied en daardoor wat ruige en flinke hellingen! We zijn nu ca. 150 km van Rome via de Reitsmaroute in 2 etappes of 104 km via de fam Boerroute in 1 dag. Ook omdat Elsbeth en ik wat twijfels hebben over de goede bereikbaarheid voor auto en caravan van de volgende eenvoudige camping op of aan oude kraterwand van Lago di Vico, zijn we het zeer snel eens: wij doen de laatste etappe op onze eigen manier en hebben we morgen, 10 september, een rustdag heerlijk!! In je vakantie een rustdag...!!

Een paar dagen geleden liepen we in de straten van Bologna, waar we wat mooie gebouwen en een schitterend Archeologisch Museum bezocht hebben met heel veel Etruskische vondsten. Allebei dachten we: wat is het hier warm. En ik dacht: zou ik in deze hitte wel kunnen fietsen??? Want de volgende dag zou ik een zware tocht naar Florence over een lengte van 127 km en 1800 m klimmen hebben. Maar op een of andere manier lukte het en ik vond ook nog de camping met Elsbeth en caravan. De volgende dag de hele dag gelopen door Florence en heel veel bekeken. Hier zagen we voor het eerst het internationale massatoerisme: Japanners, Amerikanen en wijzelf de Europeanen natuurlijk, met als gevolg een grote heksenketel. De dom was door de menigte nauwelijks te zien. Ook de camping was erg vol en lawaaiig. Ik was blij dat ik de volgende dag weer op de fiets kon stappen: een gemakkelijke etappe naar Siena, 71 km en 1000 m klimmen. 's Avonds natuurlijk nog de stad bekeken met de

fiets, maar het leverde toch het beroemde plein, de prachtige palazzo's en -nieuw voor mij - de schitterende dom op. Vooral binnen vond ik het vele marmeren inlegwerk, afbeeldingen en pilaren; heel erg mooi. Voor mij een absolute topper! De volgende dag reden we een tijd langs de gigantische stadsmuren. Een uur lang konden we achter ons steeds de stad nog zien liggen op een heuvel of heuvels. Het moet in het verleden een machtige en rijke stad geweest zijn. Ik verbaas me erover, dat na het Romeinse rijk, later in de Middeleeuwen, er veel sterke, grote en rijke steden in Italië geweest zijn. Want in de steden waar we geweest zijn zoals Trento, Bolzano, Verano, Ferrara,

Bologna, Florence en Siena, vind je erg grote, soms mooi bewerkte kastelen, kerken, palazzo's en vaak nog stadsmuren. En dan fiets ik maar door een klein gedeelte van Italië.

De afgelopen dagen was het erg warm en gecombineerd met de hellingen was het erg afzien. In die vreselijke warmte merkte ik dat je nauwelijks meer kunt denken! Je denkt alleen maar: ik moet trappen en trekken, ik moet rustig ademen, nu moet ik weer wat drinken en je piekert elke keer weer: hoe kom ik boven? En na een bocht hetzelfde plaatje. Hetzelfde beperkte denkkringetje. En je drinkwater wordt

zo viezig warm!!

Ik heb nu 1662 km gereden in 19 dagen en ik zit er best behoorlijk doorheen!

Ik heb een groot respect voor de bepakte fietsers, die dezelfde route en vooral de hellingen van de laatste 5 dagen fiksen!!

We zijn benieuwd hoe we Rome gaan beleven.

Bijzonderheden onderweg:

- Ergens een hele mooie "hagedis" gezien, dood, prachtige fel groen ca. 30 à 40 cm lang.
- Het plein van het dorp Castel del Piano afgezet met schotten voor paardenraces op zondagmorgen, met veel vlaggen etc.
- Een man op camping die zwammen uit bomen hakt voor consumptie.

- Vanaf Forence fiets ik samen met mijn zoon. Erg gemakkelijk met het kaartlezen en het mij uit de wind houden!
- In de buurt van het tufsteenstadje zagen we ook nog een tufsteengroeve. Erg leuk!